

Vũ Đông Hà - Tôi rời Đài Loan mang theo hình ảnh những đứa bé Đài gốc Việt nheo nhóc.

Và những cánh lịch bình nổi trôi trên dòng kinh đen. Chuyến cô dâu cũng như những chuyến tang thương của đất nước, có lúc bùng lên rồi cũng lắng xuống và mất hút trong những lo toan đời sống của từng người. Những mùa ngày trôi qua, vẫn còn đó những đêm có cô gái nằm trên nhà kho sân thượng trốn trốn ngó chòng ra cửa, những bàn tay gõ gõ cửa để, những cuốn phim nô đùa tình dục tiếp tục quay, và những vết tím bầm trên mặt trên môi...

*

Mới sáng vào khoảng 9 giờ, khi chiếc xe hơi rác rưởi bên nhà Fūr Elise chuyển quanh xóm, khi cả già trẻ khoanh sân um tùm cửa bên kia con kinh đầy rác vĩa xong thềm Taiji cuối cùng, và bà Hui Xin tiếp tục xong những chuyện kiêu ngạo xếp đặt theo lối đi, thì cô gái bỗng ra khỏi nhà. Nhìn lên ban công gác trệt chột tôi ngó, cô gái vẫy tay chào.

Tôi gặp Trang hôm Chủ nhật, một ngày sau khi tôi đến Chung Li. Một trời bui sáng chảnh qua khe cửa sổ cây sung mà trời đã oi bức. Lúc này tôi ngồi ở ghế đá cạnh đình làng, loay hoay chép hình những người đàn bà Đài đang tập nhang vái lạy Quan Công. Một bóng dáng chảnh chảnh không phải là người bên ngoài lọt vào khung nhìn máy ảnh tôi. Bỗng máy xuống, nhìn lên tôi hỏi: em Việt Nam hả?

Trang 26 tuổi. Lớn tuổi hơn tay mặt trước khi làm cô dâu theo ông Cheng với Đài là ngày sinh nhật tháng 18 của Trang. “Sinh nhật em đúng như hôm, ngày hai tháng mười hai.” Trang cười nói với tôi vào sáng Chủ nhật tuần sau. “Em nhớ hồi mới qua, trời cuối năm này đây lạnh hơn bất cứ lúc nào. Em dân Cà Mau cửa biển đầu biển như kia này. Em trộm mơ, nhớ má khóc cả tuần.” Có thể nói Trang là một trong những cô dâu Đài Loan thời “tiền khởi” và từng ngó nghiêng u may mắn so với những cô dâu khác. Đó là theo lối của Trang. Sáng Trang dậy lúc 6 giờ, làm điếm tâm cho ông

chàng, bà mẹ chàng, hai đứa con riêng của ông Cheng, giết quên áo và phôi trên nhúng sào tre gần tới cửa sổ chữa ra đường. “Ngày nào cũng phải giết chết nếu không nhúng có chết phải”. 9 giờ sáng Trang rời nhà ra chợ phải bà em gái ông Cheng bán cá đến chợ. Nếu ăn tới, chuồn bọ sấm cớm trưa ngày hôm sau, đến cớm, rửa chén, quét nhà, tắm cho bà mẹ chàng, chùi rửa nhà cửa, Trang lên giường là ngày đã qua ngày. “Lúc đó ông chàng em ngủ mất tiêu rồi, nhúng biết chàng lấy em qua đây làm gì.” Trang cười nói. “Còn vậy đó anh, thôi thôi Hai cho tôi thôi Bậy. Chết nhốt bà Li nhốt bán hàng nên em đến cớm theo. Anh muốn gặp mẹ y đến cô dâu với ô sin đến tìm hiểu sự tình sao? Hi hi, anh hèn gặp em là thôi đến đây. Đến tuôn tới em đến anh đi. Chết nhốt nghe. Anh tới mà chết a thôi y em thì cớm ngửi đó chết p hình mẹ y bà Tàu và chết em”.

Lũ và Thi là dân Long Xuyên. “Con này nó mới qua đến cớm hai năm, tình cảnh nó cũng bị đất lắm. Lũ, mày kể cho anh nghe đi”. Lũ ngửi bó gối mất hơi lâu. Tôi nhìn quanh căn phòng nhũ mà Lũ đến cớm tới cô dâu khác đã bỏ chàng ra riêng cho anh tắm. Im lặng chết. “Khác với chết Trang, thôi nhúng chàng của em nó còn trẻ, lái taxi. Lúc mới qua nó nhốt mất ngày lái xe chết em đi chết núi, chết bị n. Đến cớm đâu hai tuôn thì nó đến mất con nhốt Đài khác với phòng. Sau đó em mới biết trẻ cớm đây con này là bỏ của nó. Tôi nó gây nên nhau sao đó, thôi nhúng chàng em nó nên sùng qua Việt Nam cớm em. Bây giờ tôi nó làm lành với nhau và thôi nhúng chàng em kéo con bỏ nó với sấm chung luôn. Tôi nào thôi nhúng chàng em cũng biết em làm chuyện đó với hai đứa nó. Rồi còn quay phim nữa. Em không chết u thì cớm hai đứa nó xúm vào đánh đập em tàn nhũ. Lúc đó, em ở bên Đài Trung, không có đến thoải đi đến, không biết tiếng Hoa, không quen ai, em không biết làm sao. Hai tháng sau thì em có bỏ u”.

Nhúng ngày khi đến cửa của để chết cô dâu, mới chú rồi Đài thôi nhúng phải trẻ cho công ty môi giới Đài và Việt tới sáu ngàn tới triệu ngàn đô. Sau khi khi u trẻ các chi phí trẻ cho môi giới, chi phí đám cớm, gia đình của cô dâu còn đến cớm hai tới ba ngàn đô. Khi con sấm cô dâu gia tăng hơn tới gần 100 ngàn ngửi thì giá cớm cũng theo đà đi xuống. Gia đình của cô dâu nhũ khi không đến cớm đến nào và chết mong con gái của mình có cớm hơi ra ngoài làm ăn có tiền gửi với. Nhũ chú rồi Đài sau này không cớm phải trẻ trẻ cớm chi phí mà chết cớm trẻ góp sau khi cớm với với.

“Lúc biết em có bỏ u thì nó không còn biết em làm chuyện đó nữa. Nhúng em phải chết nhốt kiển cảnh tới nó với nhau mới đêm. Nhà nhốt xíu chết có mất phòng nhốt anh à. Có nên em ra bỏ p nhốt nhốt thì nó lôi em vào và sau đó mua khóa khóa của luôn. Lúc em sanh con xong thì chuyện cũ lại tiếp tục. Em chết u không nên nên đành bỏ con trẻ đi”. Còn em thì sao, em qua đây mấy năm rồi? Tôi quay sang hỏi chuyện cô gái ngửi cảnh Lũ. “Nó mới qua có mấy tháng hà anh”. Lũ trẻ lại giúp cho Thi. “Nó là em gái út của em, mới 17 tuổi hà. Nó chết tới thăm em bỏ a nay. Chết nhốt nó già khỉ rồi anh. Không có tiền nên ký giấy trẻ góp cho tới môi giới. Bây giờ ông già biết nó đi chết bàn karaoke đến trẻ cho anh. Anh nói trẻ xong hết thì nhốt mới cho gửi tới nhà”.

Tôi nhìn hai chä em väa xät thäng väa không hiäu näi. Häi Lä là biät qua đây khä sä, bä đäi xä nhä nô lä mà läi còn kéo em gái mình qua. Lä trä läi bäng nhäng câu chuyän vä đäi säng hoàn toàn không có gì ä quê mình. Nhäng ngäi đàn ông đã räi khäi mänh đät không còn gì đä mà säng. Nhäng đäa con gái täi tuäi mäi bäy, mäi tám là bä cái làng không còn gì mä cä đä mà đi. Läy chäng Đài đã trä thành con đäng thoát. Chä còn đâu vài đäa trai làng buän bã nhìn ngäi bän gái tä thäi thä u leo lên chiäc xe häi väi gã đàn ông Trung Hoa già nua, đä läi đäng sau mät đám bäi mù. Vài đäa may män, đäc nhà chäng cho ra ngoài đi làm, dành đäm mät khoän tiän riêng gäi vä, cha mä thay nhà mái tranh thành nhà ngói đä. Nhäng bà mä nhà mái tranh khác, thúc giäc đäa con gái väa đä tuäi đi ra khách sän đäng xäp hàng.

“Lúc tôi täi näi thì đã có hän 50 cô gái Viät Nam đang đäng xäp hàng và hän 10 ngäi đàn ông Đài Loan täi täng cô ngäm nghĩa, sä soäng“. Anh bän ngäi Đài tên Ken ngäi träm ngâm kä. Anh là ngäi vä Viät Nam đä träu cäi vä theo läi mäi gäi quäng cáo cäa công ty môi giäi. Là mät tín đä Công giáo, anh đäng ý gäp tôi qua sä giäi thiäu cäa mät linh mäc đä thuät läi nhäng gäi anh đã chäng kiän. “Nhäng cô gái này đäu rät trä và son phän không che giäu đäc nét nhà quê, chät phäc và đáng vä ngäng ngäp cäa hä. Nhäng có lä tôi mäi là ngäi ngäng ngừng và xäu hä nhät lúc đó. Nhìn nhäng ngäi Đài bän xä cäa tôi ngäm nghĩa, sä mó các cô gái äy và cäi väi nhau hô hä mà tôi hä thän“. Ken nói sau län đó, anh vä läi khách sän và không đi näa.

Nhäng nhäng ngäi Đài khác ä cùng chä trä đã kä cho anh nghe nhäng chuyän “cô dâu ra mät” äy nhä thä nào. Có nhäng näi, đám môi giäi bät cä 100 cô gái Viät Nam xäp hàng, không mät mänh väi trên thân đä nhäng gã đàn ông läa chän. Có näi, nhiäu cô gái xäp hàng đäng ngoài hành lang chä đän phiên mình. Có nhäng cô gái đäc chän là chú rä tiän hành ngay đám cäi. Có cô sau đó phäi đi väi chú rä täng lai, gäi là đä tìm hiäu nhau thêm, ä nhà hàng län khách sän. Không hài lòng thì trä läi chän cô khác. Có chú rä cä tình träi qua nhiäu vòng chän läa chä vì thích thú nhäng màn miän phí này. “Nhäng cô gái Đài ngày hôm nay trông đäc mät chút thì không bao giä đoái hoài täi nhäng ngäi đàn ông trung bình nhä tôi“. Ken tiäp täc kä. “Thäy nhäng bäng trên xa lä quäng cáo đäch vä kät hôn, nhìn hình änh nhäng cô gái Viät Nam đä thäng, tôi muän kiäm mät ngäi vä träc khi quá muän. Tôi cũng đã quá 30 räi. Nhäng tôi không ngä con ngäi läi bä đäi xä nhä con vät nhä thä. Tôi vä läi Đài Loan không vä mà còn mät hät tiän vì công ty môi giäi không chäu trä. Hä nói hoäc là tôi läy đäi mät cô hoäc là không đäc gì hät. Tôi không đi kiän täng ai đäc vì tôi näp tiän và ký giäy cho hä, tôi chäng có gì hät. Tôi cũng không dám nói väi ai vì không dám đäng đän đám xä häi đen“.

Có nhiäu loäi chú rä Đài läy vä Viät khác nhau. Ken là mät đäa sen trong ao bän. Đa sä nhäng ngäi đàn ông Đài qua Viät Nam läy vä là nhäng ngäi không läy đäc vä Đài. Nói khác hän là phän nä Đài hä chä. Đài Loan bên trong là mät xä häi kä thä giäa nhäng täng läp khác nhau. Lái täc xi än träu thì khó mà läy đäc nhäng cô gái trä sinh viên mäi ra träng. Bên cänh, ngäi Đài

“Lúc vào tới nhà em mới biết người em cưới không phải là chồng em. Cái tên đàn ông trẻ trung làm đám cưới bên Việt Nam bây giờ nó gọi em là má. Ba nó mới thì là chồng em“. Sao vậy? Chồng họ à bạn em không biết sao? “Sao biết được! Tôi công ty môi giới nó đưa giấy tờ tên họ chồng Hoa em có biết đâu là đâu. Và em ký thôi. Được người cưới là mừng hết lòng rồi anh. Còn được đám cưới linh đình. Nó còn cho má em ba ngàn đô. Ai mà người được anh. Qua đây mới biết là tên trong giấy tờ là tên của ba nó. Ông già hơn 60 và bệnh tật, không cần được gì được. Đi ăn, đi tắm, đi tiêu, đi tiêu gì cũng phải có người chăm sóc. Trước đây, mới tháng nó trả 20000 Đài tệ cho người tới nhà làm mỹ thuật đó. Bây giờ thì là em. Nó trả ra từng công 7000 đô Mỹ cho người em cho ba nó, tính ra chưa tới một năm là nó huỷ vãn. Còn lại là em phải làm kiếp ô sin không lương cho ông chồng già tới khi ông chết“.

Bu i chi u v tôi và Trang đi b d c theo b con kinh n c đen. Hai anh em không nói gì nhi u v i nhau. Trang nh đoán đ c tâm tr ng c a tôi nên ráng an i: “Anh đ ng bu n, t i nó có kh m thì cũng 5 năm là có th vào qu c t ch. Lúc đó đ a nào cũng b m y th ng ch ng cà ch n. Tu n t i em đ t anh t i ch m y đ a lo i đó. Chuy n con L kéo thêm con Thi anh cũng đ ng trách nó. Đ a nào qua đây kh m khá thì n nh l u đ n v bên nhà, đ a b đánh đ p, giày vò thì gi u. Anh bi t t i sao t i nó ph i gi u không? Có đ a s ba má nó bu n. Có đ a s ba má nó ch i là không bi t chịu ch ng, thua con T hàng xóm m i tháng g i t i n v m y trăm. Có đ a thì s b quê vì tr c khi đi tuyên b huênh hoang. Nên nhà c t ng t i em qua đây yên b yên b n và thúc h i nh ng đ a còn l i ra đi. Anh nói t i em kh còn h n nô l . Em thì th y nhà còn kh h n. Nói chung t i em bi t s ng chai lì và quen. Nh cái mùi n c kinh này, ri t r i em cũng quen không còn khó ch u nh nh ng ngày đ u m i t i i”.

Tôi nghe Trang nói mà đầu óc cứ lan man với những mảnh đời tôi mới gặp. Tôi nhớ lại hình ảnh của cô bé Vi mà Trang dẫn tôi vào thăm bệnh viện lúc trưa. Vi vừa sống đời của một món đồ chơi tình dục trong vai trò cô dâu, vừa sống đời của một ô sin nghèo. Gia đình chúng tôi Vi từng sống 14 ngày, sống nhưng nhúc trong một căn nhà chật hẹp. Tối sáng tôi chỉ nhìn Vi hùng hục làm hết mọi chuyện của một người đi. Đến chiều, khi cả nhà ăn uống xong thì Vi phải tôi xuống làm đồ nhà của chúng tôi làm ca đêm. Khuya rồi, Vi phải phởc vụ người chơi và nửa đêm đầu đầu nhấc gối đi dỗ ông già chúng tôi đi ngủ. Mỗi ngày được nhấc một tiếng, Vi đã ngủ gật trên giàn máy cắt cỏ và bắt một đi bàn tay phải. Tôi vội gác trở và ra sau ban công ngoài. Với chúng tôi quen được mùi kinh hôi thối cuồn theo cơn gió làm xào xạc tàu lá chuối

rách c nh nh .

Ch nh t sau g p Trang tôi k Trang nghe chuy n m t c g i  sin mà cha linh m c d n tôi đ n g p đ gi p đ . Tr  c khi k , tôi cũng nói tr  c v i Trang là chuy n anh k l i c nhi u đi u kh nghe nh ng Trang l n r i, ch c không sao. Trang c  i nói em đ  nghe nhi u chuy n l m, chuy n anh ch a ch c “m n” b ng chuy n em nghe đ u.

“Kim đi làm  sin, b ng  i ch hi p. Kim tr n đ  c ch y t i ch cha nh gi p đ và cha khuyên là ph i ki n ng  i ch ra t a. Lu t s c n nó vi t b ng t  ng tr nh s vi c nh ng Kim không mu n cha làm chuy n đ . Kim cũng đ ng kh ng ho ng tinh th n m nh l m, may ra con gi p đ  c nó”. V linh m c d n dò tôi vào bu i sáng trên đ  ng đ n g p Kim.

Kh c v i nh ng c d u mà tôi đ  g p, Kim đ  h n 30 tu i. Ng i tr  chuy n v i Kim t i tr a, tôi ch h i to n chuy n th i Kim đi h c. Kim k t i nghe nh ng ngày đi buồn t T y Ninh, t i M c B i sang t n Ph n m P nh và đ  h c ti ng Mi n l n ti ng Hoa nh th n o. Kim ti u t y, m t s ng đ nh ng v n c n đ u đ  h nh  nh c a m t ng  i ph n xinh đ p. Cho đ n sau khi  n tr a xong, Kim m i c m th y g n g i đ k chuy n c a Kim cho tôi nghe và qua đ  nh t i vi t gi m bài t  ng tr nh cho lu t s đ  tr nh tr  c t a.

“Ch em là gi m đ c m t c ng ty nh . Nhà ch c  hai cha con. Ông ch và ba c a  ng. C ng y em   nh  đ n đ p và h u h  ng gi .  ng tu i cũng c ng i em. Nhi u khi đi ra đi vào,  ng c t m cách c qu t ng  i em”. R i em c v n i l i v i ông ch không? Tôi h i. Kim l c đ u. “Em ch a k p nói thì t i ông ch v đ  x ng vào gi  ng em. Phòng em tr  c đ  là m t c i gian ch a đ nh  tr n s n th  ng. Không c  ch t c i cũng không c  khóa. Em ch ng c  thì ông ch không n i g i ch b  đi. C th  h t đ m này t i đ m kh c. Em ph i ch t i hai, ba gi s ng, lúc ch c ch n ông ch đ ng  thì em m i y n t m đi n m. Th ng tr  c, không bi t sao em bu n n ng  qu , đ ng th i em đ ng c  th ng n n ng  ch c không sao. Cho n n lúc ông ch v o phòng đ  ch t l n ng  i em, em th c gi c, ch ng tr m t h i l u thì đ  i s c. Em kh c l c van xin, n i em đ ng c  th ng  ng cũng không nghe”. Kim v a k v a kh c. C lúc t i th y Kim r ng m nh. Kim đ ng l i và n i th i anh, em không k đ  c n a. Tôi n i Kim ng  m t ch t đ t i đ nh m y l i nh ng ghi ch p ng n th nh bài vi t. M t lát Kim tr l i ng i đ i đi n v i t i, c i đ u ng p ng ng: “Th t ra c  m t l n tr  c đ   ng s p hi p đ  c em. Nh ng  ng không làm đ  c v i  ng... t i tr  c khi  ng c i đ  c qu n l t c a  ng.” Tôi ng ng đ nh m y, tr nh nh n Kim và h i Kim nh l i cho k , nh ng đi u này kh n i ng ng khi ra t a lu t s c a ph a b n kia s v n h i Kim. Làm sao Kim bi t là  ng nh v y khi  ng c n m t qu n l t. Tôi vi t l i m t cách g y g n nh v y nh ng lúc đ  t i đ  l ng t ng n i không th nh c u. C  hai anh em đ u ng  ng ng ng. Kim kh c s  t m  t. T i cu i ngày t i m i vi t xong b n t  ng tr nh cho Kim. L n g p l i sau đ  Kim t m s , “khi em k l i cho anh, em c  c m gi c đ u đ n và gh  t m không kh c g 

lúc chuyßn xßy ra“.

Chß nhßt mßt tußn trßc khi rßi Đßi Loan, tßi cßng vßi Trang lßn Đßi Bßc ghé thăm nhà thß cßa cha linh mßc và khu chß nßi đßng đßc các cô dßu Vißt Nam đßng ß nhß Trang đß hßa. Đi xuyên qua đßng chß đßng ngßi, lßc lßng đßng mßt mình bán rau là mßt cô gái Vißt Nam làm dßu xßng ngßi vßi nß cßi và đôi mßt mà sußt đßi tßi khßng bao giß quên. Quán Bình Minh là mßt tißm nhß. Chß Vißt, khách cßng Vißt. Toàn là phß nß. Theo Trang, đß sß các cô ß đßy đß đßn Đßi nhißu năm. Có cô còn ß vßi chßng. Nhißu cô đß bß chßng. Vßa ngßi xußng tßi đß chßng kißn thêm mßt cßnh đßi mßi. “Đßm mây bißt khßng, tßi hßm qua tao gßi vß bà già, đßm. nói chß a hßt câu bß đß đòi gßi tißn...” Mßt cô dßu khác tißp lßi “thßi đßm. mây cß mßy thßng rßi mây khßng gßi bß chßi là phßi. Đßm. mây đi đánh bài, cßng mßt cái trßm đß, đßm...” Cha linh mßc nhìn tßi cßi, quay sang hai cô gái nói, thôi nghe, có cha đßy làm ßn bßt nói mßn mßt chút. Trang cßng cßi vßi tßi, “chßi thß là phong trào mßi đó anh, đßa nào ß cái chß này cßng chßi thß, cßng chßi cßng thßy sßng”. Cô chß cßng là đßu bßp cßng là tißp viên đßm nßc tßi tißp lßi “đßi này khßng chßi thì làm gì cha”. Cô nhìn linh mßc cßi. Lßn la ngßi quán hßn mßt giß tßi lßi nghe thêm vß nhßng mßnh đßi khác. Chuyßn cô gái vßa tßi phi trßng là bß đßm xß hßi đßn chß thßng vß nhà gái, có cô sau đó bß đßa qua Qußng Chßu. Chuyßn cô gái sau vài thßng thì chßng bán lßi cho ngßi khác, có cô bß bán hßn mßt lßn. Chuyßn cô gái bß em chßng, cha chßng thay phiên nhau làm nhßc mßi tßi. Mßi câu chuyßn đßc kß lßi bßng nhßng tißng chßi thß gißn tan đßm đßi tßi em nó chó đß vßy đó anh.

Trang, tßi, và vài cô dßu kéo nhau vß nhà xß cßa cha. Các linh mßc Vißt Nam ß Đßi có thú tiêu khißn nuôi chim. Vß linh mßc tßi ghé thăm cßng vßy. Ùa vào chß cßa cha, các cô dßu đß ào ào nßc nß: “cha cho tßi con vào thăm chim cha; trßi ßi chim cha bây giß sao lßn đß dzßy; hi hi, cha cho con tßm chim cha nghe...” Linh mßc nhìn tßi cßi hißn: “Tßi nó vßy đó con, mißn sao tßi nó còn cßi là cha vui rßi. Có ngßi trách cha sao quá đß dßi vßi tßi nó. Cha thì bißt tßi nó khßng còn tha thißt gì vßi lßng nghĩa nßa. Đßi đß làm cho tßi nó chai lì. Thôi, mißn sao tßi nó cßm thßy gßn gửi cha đß có gì cha giúp tßi nó là đßc cßi rßi”.

Bußi chißu tßi ghé văn phòng Bß Xß hßi Đßi Loan. Tißp tßi là mßt nhßn viên phß nßngßi Đßi đáng vß hách đßch hßi tßi cßn gì. Tßi kß vß tình cßnh cßa nhßng phß nß Vißt Nam lßy chßng Đßi. Chßa đßy câu chuyßn bà ta đßng tßi: anh cßn tßi giúp gì? Cß gßng đßn cßn gißn, tßi nói vßi bà ßy tßi nghĩ bà mßi là ngßi cßn giúp; theo thßng kê cßa chính cß quan bà đßng làm vißc, thì hißn nay ß Đßi có hßn mßt trßm ngàn cô dßu Vißt Nam. Chßng cßa hß là nhßng ngßi già nua, hoßc ít hßc, say sßa và đánh đßp vß con. Nhßng ngßi vß Đßi mßi này khßng nói tißng Hoa, cô lßp trong xß hßi đßng sßng; mßi cußc hôn nhßn đßn đßn trung bình là hai đßa con; nhßng đßa con trong mßt gia đßnh tan nát, bß mß nhß vßy thì chúng sß là hai trßm ngàn công dân Đßi Loan hß đßn trong tßng lai mà xß hßi cßa bà phßi gißi quyßt. Và con sß sß khßng đßng lßi ß mßt trßm, hai trßm ngàn. Mßi cô dßu đßm lßi lßi nhußn cho môi gißi Đßi lßn Vißt trung bình ba ngàn đô. Nhân lßn là ba trßm trißu đô. Mßt đßch vß khßng cßn nhißu nhßn viên, phòng ßc,

Lũc bình trên dòng kinh đen

Tác Giả: Vũ Đông Hà

Thứ Sáu, 10 Tháng 12 Năm 2010 06:07

ch& c& n nh& ng con ng& i làm v& t buôn bán, đem l& i l& i nhu& n kh& ng l& nh& th& thì nó s& ti& p đi& n... Tôi nói nhi& u, nói không k& p d& ng đ& th& . Bà nhân viên x& h& i nhìn tôi. Tôi bi& t, qua ánh m& t nhìn, bà ta ch& a bao gi& nghĩ t& i nh& ng chuy& n đó.

Tôi r& i Đài Loan mang theo mùi n& c kinh n& ng th& i, mang theo nh& ng bu& i t& i ng& i trên căn gác nhìn theo bóng đ& a em h& p tác lao đ& ng v& a m& i k& t nghĩa ng& dài trên lòng đ& ng đi v& l& i công ty, mang theo nh& ng bu& i sáng ng& i ch& đ& a em gái đi ngang v& y tay c& i. Tôi r& i Đài Loan mang theo hình & nh nh& ng đ& a bé Đài g& c Vi& t nheo nhóc. Và nh& ng cánh l& c bình n& i trôi trên dòng kinh đen. Chuy& n cô dâu cũng nh& nh& ng chuy& n tang th& ng c& a đ& t n& c, có lúc bùng lên r& i cũng l& ng xu& ng và m& t hút trong nh& ng lo toan đ& i s& ng c& a t& ng ng& i. Nh& ng m& i ngày trôi qua, v& n còn đó nh& ng đêm có cô gái n& m trên nhà kho sân th& ng tr& n tr& c ngó ch& ng ra c& a, nh& ng bàn tay ng& g& c b& c& t đ& t, nh& ng cu& n phim nô l& tình đ& c ti& p t& c quay, và nh& ng v& t tím b& m trên m& t trên môi.

Tôi r& i Đài Loan mang theo l& i c& a Trang: Anh nói t& i em kh& còn h& n nô l& . Em thì th& y & nhà còn kh& h& n. L& i nói & y đã đ& n đ& n m& t b& c ngo& t c& a đ& i tôi.

Posted on 30/11/2010 by danlambaoblog